

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

طلیعه حسنی
۲۶ اپریل ۲۰۲۲

اعتراف و انکار سیاهکاران

(۱)

تولید سلاح‌های بیولوژیک و کیمیایی امریکا خطری بالقوه علیه همه جهانیان

بیل کلینتن:

کاری که دولت ایالات متحده انجام داد شرم‌آور بود و من متأسفم!

بهتر است بحث «اعتراف و انکار سیاهکاران» را به اختصار با دو نمونه تکان‌دهنده تاریخی نچندان دور آغاز کنیم. در ۱۶ ماه مه ۱۹۹۷، بیل کلینتون رئیس‌جمهور وقت امریکا، به خاطر مطالعات بیماری سفلیس بدون ارائه دارو و درمان بر روی مردان سیاهپوست شهر تاسکیگی ایالات آلابامای امریکا، از قربانیان باقیمانده این آزمایش و اعضای خانواده آنها در کاخ سفید رسماً عذرخواهی کرد. این آزمایش، که «طولانی‌ترین آزمایش غیردرمانی بر روی انسان» در تاریخ پزشکی بود، تحت نظارت سرویس سلامت عمومی ایالات متحده در انستیتوت تحقیقات پزشکی تاسکیگی به مدت ۴۰ سال بین سال‌های ۱۹۳۲ تا ۱۹۷۲، ادامه داشت تا آن که پیتر باکستون، پژوهش‌گر پیشین بیماری‌های مقاربتی، حقایق مربوط به روش‌های غیراخلاقی این مطالعه را با خبرنگار آسوشیتدپرس در میان گذاشت. این مطالعه روی ۳۹۹ نفر از پسران و نوادگای بردگان سیاهپوست انجام می‌گرفت. کسانی که هرگز توسط پزشکی معاینه نشده بودند و از این رو، وقتی خبر خدمات پزشکی رایگان در کلیساها و مزارع پنبه منتشر شد، غافل از درد و

عذائی که برای دهه‌ها باید تحمل کنند، دسته دسته به راه افتادند. در اواسط دهه ۱۹۴۰، پنی‌سیلین به عنوان درمان استاندارد سفلیس شناخته شده بود، اما آگاهانه به افراد مورد مطالعه دارو داده نمی‌شد تا پژوهش‌گران بتوانند مراحل مختلف پیشرفت بیماری را در بدن انسان مطالعه کنند. بعد از مرگ هم برای صدور جواز دفن، ابتداء باید مطالعات مربوط به کالبدشکافی انجام می‌گرفت! دولت برای گرفتن رضایت خانواده‌ها برای طی این مراحل، ۵۰ دلار هزینه کفن و دفن را به آنها پرداخت می‌کرد. کلینتون، در مراسم کاخ سفید، سخنان خود را با اشاره به چند تن از بازماندگان این تحقیق که همگی بیش از ۸۵ سال داشتند، به زبان آورد:

«.. دولت ایالات متحده کاری کرد که عمیقاً و به شدت از نظر اخلاقی اشتباه بود... هیچ نیروی روی زمین نمی‌تواند زندگی‌های از دست رفته، دردهای متحمل شده، سال‌های عذاب و اندوه درونی را به شما بازگرداند. کاری که انجام شد قابل بازگشت نیست. اما ما می‌توانیم به سکوت پایان دهیم. می‌توانیم نادیده گرفتن واقعیت را متوقف کنیم. ما می‌توانیم به چشمان شما نگاه کنیم و در نهایت از طرف مردم امریکا بگوئیم، کاری که دولت ایالات متحده انجام داد شرم‌آور بود و من متأسفم.»

البته کلینتون هم‌زمان که کار دولت امریکا را شرم‌آور می‌خواند، مسؤولیت این جنایت تکان‌دهنده تحت نام تحقیقات علمی را بر دوش مجربان مطالعه انداخت. انتقال بار گناه بر دوش کسانی که دارای مصونیت قانونی هستند و هرگز مورد پیگرد و مجازات قانونی قرار نمی‌گیرند. نه فقط این، بلکه کلینتون درست زمانی که می‌گفت «ما می‌توانیم به سکوت پایان دهیم»، به سکوت خود ادامه داد و آگاهانه بر مطالعات مشابهی که در دهه ۱۹۴۰ میلادی در گواتمالا تحت نظر دکتر «جان باتلر»، از نام‌آورترین پژوهش‌گران امریکائی در آزمایش‌های بیولوژیک، انجام گرفته بود، چشم فروبست و زحمت عذرخواهی از مردم گواتمالا را به رؤسای جمهور بعدی امریکا محول کرد. حالا بعد از نزدیک به ۱۳ سال، در اول اکتوبر ۲۰۱۰، نوبت رئیس‌جمهور بارک اوباما بود تا بعد از انتشار نتیجه پژوهش‌های سوزان روربی، استاد کالج ولسلی از رئیس دولت و مردم گواتمالا عذرخواهی کند. مطالعات خانم روربی نشان می‌داد، آزمایش‌های انجام شده در گواتمالا شبیه آزمایش‌ها روی سیاه‌پوستان ایالت آلاباما توسط همین دکتر باتلر بوده است. این آزمایش‌ها بین سال‌های ۱۹۴۶ تا ۱۹۴۸، روی ۵۵۰۰ نفر، اکثراً از زندانیان، بیماران روانی، روسپیان و یتیمان انجام شد. در بیشتر موارد میکرب یا ویروس بیماری‌های مقاربتی را مستقیماً به بدن انسان‌ها وارد می‌کردند. یکی از وسایل انتقال بیماری هم زنان روسپی گواتمالا بودند که تنها با دریافت ۲۵ دلار در برابر هر بار تزریق انواع مختلف واکسن‌های سوزاک، در رابطه با سربازان یا زندانیان، آنان را بی‌خبر به این بیماری مقاربتی مبتلا می‌ساختند. هیلری کلینتن، وزیر امور خارجه وقت امریکا بعد از انتشار گزارش خانم روربی، این آزمایش‌ها را «غیراخلاقی» و «منزجرکننده» خواند، اما رئیس‌جمهور گواتمالا بدرستی آن را «جنایت علیه بشریت» نامید.^{۱۰۲،۳}

دو نکته در نمونه‌های بالا قابل توجه است: اول این که در هر دو مورد دولت امریکا قائم به ذات، پیش از افساء شدن این جنایات اقدام به عذرخواهی نکرد؛ دوم این که ادعای دولت امریکا برای حضور در گواتمالا کمک به سیستم بهداشت این کشور اعلام شده بود، اما انتخاب این کشور دور با مردمی فقیر و کم‌سواد، برای پنهان نگه داشتن چنین فعالیت‌های به شدت خطرناک و جنایت‌بار، انتخابی «هوشمندانه» بود! ادامه همین انتخاب‌های «هوشمندانه» امریکا را امروز می‌توان از جمله در اوکراین دید.

آزمایشگاه‌های بیولوژیک در اوکراین، انکارها و اعتراف‌ها

ششم مارچ ۲۰۲۲ (۱۵ اسفند [حوت] ۱۴۰۰)، دولت روسیه از دست یافتن به مدارک و شواهدی دال بر وجود شبکه‌ای از آزمایشگاه‌های سلاح‌های بیولوژیک و کیمیائی در اوکراین خبر داد. به گفته مقامات روسیه، اسناد به دست آمده ثابت می‌کنند، فعالیت آزمایشگاه‌های بیولوژیک اوکراین در نزدیکی مرزهای روسیه بر روی توسعه انواع سلاح‌های بیولوژیک است؛ و در هفته‌های اخیر برای پاک کردن شواهد برنامه‌های نظامی بیولوژیک در این مراکز تحت مدیریت و بودجه آمریکا، و نیز از بین بردن نمونه‌های آزمایشگاهی طاعون، وبا، سیاه زخم و سایر عوامل بیماری‌زا به شکلی شتابزده اقدام شده است.

کشور چین که از اولین قربانیان سلاح‌های بیولوژیک کشورهای امپریالیستی از دهه‌های اول قرن بیستم تا به امروز بوده، ضمن خطرآفرین خواندن فعالیت‌های بیولوژیک واشنگتن از نظر امنیتی، با نگاهی تأییدآمیز نسبت به اطلاعات روسیه، اعلام کرد: «ایالات متحده ۳۳۶ آزمایشگاه در ۳۰ کشور تحت کنترل خود، از جمله فقط ۲۶ آزمایشگاه در اوکراین دارد.» روسیه در گزارش‌های بعدی خود تعداد آزمایشگاه‌های اوکراین را بیش از ۳۰ اعلام کرد و هشدار داد، ارتش اوکراین استفاده از سلاح‌های بیولوژیک علیه مردم دنباس و روسیه را در برنامه خود داشته است.

بنا بر گزارش‌های متعدد، تعداد این آزمایشگاه‌ها در اطراف روسیه، که عملاً همگی متعلق به آمریکا اما در قلمروهای دیگران است، آن قدر زیادند که مانند کمربندی این کشور را در میان خود گرفته‌اند.

هیاهوی بلافاصله بلندگوهای زنجیره‌نی و مقامات رسمی و غیررسمی امپریالیسم جهانی برای دروغ خواندن چنین اطلاعاتی، دور از انتظار نبود. کوک ساز همگی هم یکسان و نت واحدی در آنها به تکرار شروع به نواختن کردند. آنها بدون ارائه هیچ سند و مدرکی ادعا کردند که روسیه «مثل همیشه» دست به دامان «تنوری توطئه» شده و حتی این که، روسیه تحت پوشش این جنجال تبلیغاتی در نظر دارد تا استفاده از سلاح‌های کیمیائی علیه مردم بی‌گناه اوکراین را به گردن دیگری بیندازد!

سخنگوی پنتاگون، اتهامات روسیه را «پوچ و خنده‌دار» خواند و سخنگوی وزارت خارجه آمریکا ادعا کرد روسیه در تلاش برای توجیه اقدامات وحشتناک خود در اوکراین، «بهبان‌های نادرست اختراع می‌کند.» ولادیمیر زلنسکی، کم‌دین دست‌نشانده نولاند به عنوان رئیس یک دولت، ادعا کرد همه دنیا (؟) می‌دانند که «هیچ سلاح کیمیائی یا هیچ سلاح کشتار جمعی دیگری در سرزمین من ساخته نشده است.»^۴

در گرماگرم بازار داغ انکار و اتهام و در فاصله زمانی بسیار کوتاهی، اتفاق عجیبی رخ داد. درست دو روز بعد از گزارش مذکور از طرف روسیه، ویکتوریا نولاند، طراح، رهبر و مجری کودتای ۲۰۱۴ اوکراین و مسؤول سیاسی آمریکا در این کشور و معاون وزیر خارجه کنونی، برای ارائه توضیحات به مجلس سنا فرا خوانده شد. پاسخ‌های خانم نولاند در این جلسه به پرسش‌های سناتور مارکو روبیو درباره وجود چنین تأسیساتی در اوکراین، برای جناب سناتور چنان تکان‌دهنده و دور از انتظار دیپلماتیک بود که کوشید با طرح سؤال زیرکانه دیگری شاید آب رفته را به جوی بازگرداند. انتظار روبیو برای شنیدن یک انکار صریح از سوی نولاند برآورده نشد و روایت دیگری از حقیقت از بلندگوی سنای این کشور به اطلاع همگان رسید. این روایت دیگر، ضربه‌ای سنگین به سیستم اطلاع‌رسانی ایالات متحده بود. پیش از بررسی بیشتر موضوع، نگاهی به عین این پرسش و پاسخ خالی از فایده نیست.

سناتور مارکو روبیو: آیا اوکراین دارای سلاح‌های کیمیائی یا بیولوژیکی است؟

ویکتوریا نولاند: اوکراین دارای تأسیسات تحقیقاتی بیولوژیک است که در واقع، ما اکنون کاملاً نگران نیروهای روسی هستیم که ممکن است به دنبال کنترل آنها باشند، بنابراین با اوکراینی‌ها کار می‌کنیم تا ببینیم در صورت نزدیک شدن نیروهای روسی چگونه می‌توانیم از افتادن هر یک از این مواد تحقیقاتی به دست آنها جلوگیری نماییم.

روبیو: مطمئنم که شما آگاهید که گروه‌های تبلیغاتی روسیه اکنون انواع اطلاعات را در مورد چگونگی کشف توطئه اوکراینی‌ها برای پرتاب سلاح‌های بیولوژیک در کشور و با هماهنگی ناتو در آنجا منتشر می‌کنند. اگر یک حادثه یا حمله با سلاح بیولوژیک یا کیمیایی در داخل اوکراین رخ دهد، آیا در ذهن شما تردیدی وجود دارد که روس‌ها ۱۰۰ درصد پشت آن هستند؟

نولاند: هیچ شکمی در ذهن من نیست، سناتور. و در واقع، این یک تکنیک کلاسیک روسی است که طرف مقابل را به خاطر کاری که خود قصد انجامش را دارد سرزنش کند.^۵

برای ابهام‌زدایی از سؤال و جواب دوم، و این که ببینیم آیا این یک «تکنیک کلاسیک روسی» است یا کارزار دروغ و انکار و اتهام آمریکا و همدستان جهانی‌اش یک تکنیک کلاسیک و شناخته شده نظام امپریالیستی، کافی است به دو نمونه صریح و در عین حال شرم‌آور از طرف بلندپایگان آمریکا بسنده کنیم.

مایک پمپئو، وزیر خارجه پیشین آمریکا روز ۱۵ اپریل ۲۰۱۹، در دانشگاه تگزاس با لودگی خاص قلدران محل گفت: «وقتی من رئیس سی‌ای‌ای بودم؛ ما دروغ می‌گفتیم؛ تقلب می‌کردیم؛ دزدی می‌کردیم. عین این بود ... ما دوره‌های آموزشی کاملی داشتیم. این، دوران شکوه آمریکا را به شما یادآور می‌شود.»^۶

نمونه دیگر، اظهارات سرایا دروغ کالین پاول، وزیر خارجه دیگر آمریکا، در شورای امنیت ملل متحد در ۵ فبروری ۲۰۰۳ است که وسیله‌ای شد برای توجیه حمله ایالات متحده آمریکا و معبود همپیمانان آن به عراق و سرنگونی رژیم صدام حسین در ماه مارچ همان سال، کشتار بیش از یک میلیون نفر و ویرانی و تجزیه این کشور. وی در آن جلسه، در نهایت خونسردی یک محفظه کوچک حاوی پودر سفیدی (به قولی پودر رختشویی) را به عنوان سند سلاح‌های کشتار جمعی صدام حسین نشان داد. به نوشته «یورو نیوز» (۱۸ دسامبر ۲۰۲۱) بعد از مرگ کالین پاول، وی بعدها اعتراف کرد: «این یک لکه سیاه است چرا که من کسی بودم که آن سخنرانی را به نام ایالات متحده در برابر جهانیان انجام دادم و این ماجرا همواره در کارنامه حرفه‌ای من باقی خواهد ماند.»^۷

دروغگو خواندن دیگران از طرف ایالات متحده و همدستان ریز و درشتش در جهان، مصداق دقیق دزدی است که هنگام فرار فریاد می‌زند: آئی دزد، آئی دزد! این، همان سبک کلاسیک دروغ‌بافی، افتراء و صحنه‌سازی علیه هر ملت، دولت و شخصیت مخالف سیاست‌های امریکاست و امروز شاهد یکی از بی‌شرمانه‌ترین نمونه‌های آن در سناریو «بوچا»^۸ هستیم.

اما پاسخ خانم نولاند به پرسش اول، برای نه تنها مخالفان دولت آمریکا در داخل و خارج این کشور، بلکه حتی برای برخی از رسانه‌های زنجیره‌ای یا چهره‌های شناخته شده خودشان به معنای اعتراف بر وجود چنین آزمایشگاه‌هایی در اوکراین و در نتیجه درستی اطلاعات روسیه بود. توماس ماسی، نماینده جمهوری‌خواه کنتاکی، اظهارات خانم نولاند را یک «اعتراف جدی» توصیف کرد.^۹ پسر دونالد ترامپ هم با ۳/۷ میلیون نفر دنبال‌کننده در توئیتر نوشت: «شش روز طول کشید تا از تئوری توطئه به شهادت سنا برسد. [پیش‌تر] از تئوری توطئه تا تبدیل به واقعیت، شش ماه طول می‌کشید!»^{۱۰}

واکنش تاکر کارلسون، یکی از مجریان فاکس‌نیوز (رسانه به شدت دست راستی آمریکا) در برنامه تلویزیونی خود شاید تأثیرگذارترین واکنشی بود که آه از نهاد رسانه‌های زنجیره‌ای برآورد و به اصطلاح «حقیقت‌سنجان» آنها، از جمله در نیویورک تایمز، واشنگتن‌پست و «ای‌بی‌سی نیوز» برای خنثی کردن تأثیر اعترافات نولاند بر افکار عمومی آمریکا و جهان و نیز نادرست خواندن چنین برداشت‌هایی، هم‌زمان مقالات متعددی منتشر کردند. اما این مقالات نیز، زیر سنگینی وزن واقعیتی که برملا شده بود، به دلیل تناقض‌های آشکار در آنها، اطلاعات بیشتری دال بر صحت

گزارش‌های روسیه به دست داده‌اند که مطالعه و بررسی آنها، خود نیاز به فرصتی دیگر دارد. اما لازم است بخشی از گفته‌های کارلسون را از نظر بگذرانیم. او در حالی که با جمله‌های پی‌درپی که تعجب و ناباوری‌اش از واقعیتی که توسط نولاند بر ملا شده بود را نشان می‌داد، گفت:

«اوکراین سلاح بیولوژیک دارد؟ ... اوکراین تأسیسات تحقیقات بیولوژیک دارد، چی؟ منظور، آزمایشگاه‌های بیولوژیک مخفی؟ حتماً منظور تون آزمایشگاه‌های بیولوژیک مخفی که نیست؟ اوکراین از اونا دارد؟ بله، دارد. و نه فقط اوکراین آزمایشگاه‌های بیولوژیک مخفی دارد، بلکه به گفته توری نولاند، کارهایی که اونا در این آزمایشگاه‌ها می‌کنن، به حدی خطرناک و ترسناکه که نگران شدن این به اصطلاح مواد تحقیقاتی داخل این آزمایشگاه‌ها به دست نیروهای روسی بیفته. دارم سعی می‌کنم برای نشون دادن احساسات خودم در برنامه تلویزیونی حرفای زشت نزنم؛ اجازه بدین فقط بگم ده‌م باز مونده. بگذریم ... خانم توری نولاند که سوگند خورده بود حقیقت را بگه، در جلسه علنی کمیته مربوطه، تأیید کرد که اطلاعات «نادرست» روسیه، که برای روزها به ما می‌گفتن همگی دروغ؛ تنوری توطئه؛ غیراخلاقی؛ و باورنکردنی هستن، در واقع کاملاً درست بودن. عجب! این جور خبرا رو آدم هر روز از واشنگتن نمی‌شنوه»^۱

آری، چنین عکس‌العمل‌هایی می‌توانند عواقب سنگینی برای اتورینته آمریکا و متحدینش داشته باشند. از این روست که بلندگوهای دروغ، فریب و انکار و «حقیقت‌سنجان» خودخوانده آنها بار دیگر با تحریف و بازی با کلمات وارد میدان شدند تا به جهانیان بگویند: آنچه را با چشم خود می‌بینید و با گوش خود می‌شنوید و با شعور و آگاهی خود قادر به تشخیص درستی یا نادرستی آن هستید، حقیقت نیست؛ حقیقت آن است که ما به شما می‌گوئیم! روسیه دروغ می‌گوید! آمریکا با بودجه خود صرفاً برای «کاهش تهدیدات سلاح‌های بیولوژیک»، این آزمایشگاه‌ها را در سراسر جهان دایر کرده و فقط هم کار تحقیقات علمی انجام می‌دهد و نه تولید سلاح کشتار جمعی بی‌سر و صدا و بدون امکان ردیابی! تحقیقات علمی از آن دست که در آلاباما و گواتمالا دیدیم!

در برابر چنین ادعاهای مضحک سراپا خلاف واقعیات تاریخی، حتی به ذهن معمولی نچندان باهوشی نیز این پرسش خطور می‌کند که: این همه تلاش «فداکارانه» و «دست و دلبازانه» برای «کاهش» چنین تهدیداتی، چرا این قدر «نگرانی» آور هستند و چرا باید این قدر محرمانه باشند؟ چرا مثلاً نتیجه به اصطلاح فعالیت برای کاهش تهدیدات، افزایش ۱۵ آزمایشگاه اوکراین به بیش از ۳۰ آزمایشگاه تا امروز است؟ یا چرا به جای کاهش تهدیدات، شاهد افزایش باورنکردنی انواع بیماری‌های مسری میان دام و طیور و انسان‌ها در مناطق اطراف این آزمایشگاه‌ها و انتقال سریع آنها به دیگر کشورها و بر جا گذاشتن خسارات سنگین انسانی و اقتصادی از جمله در کشور خود ایران هستیم؟

توصیه سازمان جهانی بهداشت به اوکراین نیز کم‌اهمیت‌تر از اعتراف خانم نولاند نیست. این سازمان جهانی به اوکراین توصیه کرد تا پاتوژن‌های (عوامل بیماری‌زا) خطرناکی را که در این آزمایشگاه‌ها نگهداری می‌شوند، نابود کند تا از «هر گونه نشأت احتمالی» که باعث گسترش بیماری در بین مردم می‌شود، جلوگیری نماید.^۲

این توصیه سازمان جهانی بهداشت، در عین حال سوالات بسیاری در برابر خود این نهاد بین‌المللی قرار می‌دهد. این سازمان بر پایه چه نوع ارتباطاتی دارای اطلاعاتی درباره این آزمایشگاه‌هاست که تنها امروز و در این لحظه، خطیر بودن آن را یادآور می‌شود؟ چرا تا امروز سکوت کرده است؟ البته در دو سال اخیر بعد از شیوع جهانی بیماری کرونا، به دلیل زد و بندهای پنهانی این سازمان با بنیاد گیتس از یکسو و نهادهای قدرت در ایالات متحده آمریکا از سوی دیگر، بسیاری نسبت به اعتبار و جایگاه علمی این نهاد جهانی دچار تردیدهای جدی شده‌اند.

قابل توجه است که بنا بر گزارش‌های دولت روسیه، از جمله موارد مورد بررسی در آزمایشگاه‌های اوکراین، سازوکار انتشار ویروس کرونا، از طریق خفاش‌ها و پرندگان بوده است
ادامه دارد